

Læremestre

Som nyutdannet ingeniør hadde jeg bestemt meg for å forlate bilbransjen. Jeg hadde læretid og en del praksis bak meg, og var klar for nye utfordringer. Målfrid og jeg var nygifte og flyttet til Stavanger for å begynne for oss selv uten påvirkning fra familie.

Målfrid hadde fått jobb som lærer ved Hana folkeskole ved Sandnes, jeg som maskiningeniør ved Rosenberg Mek: Verksteder.
(Senere Rosenberg Verft.)
Jobben bestod i å tegne rørarrangementer til 98.000 tonns tanker for Shell.

Dette var i 1965.
I Stavanger kjørte det en ulastelig dresset herremann rundt i en rød Volvo P 1800 (helgenbil).
Både mannen og bilen oste av status. Jeg ante ikke da at mannen het Frits Haugan, var fra Bergen, og var bilteknisk konsulent i Skafor. Det var andre boller enn å kjøre rundt i IFA 1956 modell, som var vår første bil.

Det tok ikke mange månedene før jeg innså at jobben på tegnekontoret ikke var noe for meg, til det var loppene i blodet for mange. Etter ca. 9 måneder forlot vi Stavanger, jeg hadde fått jobb som bilteknisk konsulent i Biltekniske Konsulenters Byrå

De jeg gikk i lære hos:

Bjarne Bendiksen

Bjarne var en meget dyktig fagmann og var vel den som her i landet som satte taksering av bilskader i system, med faget som ballast.

Dessverre døde han så altfor tidlig.

Paal Bønes

Paal er en meget habil bilteknisk konsulent. Uredd og kompromissløs når det trengs, og mild som en due når det er påkrevd.
Jeg kan huske at han pådrog seg en kundes vrede ved en ren misforståelse.
Paal stod på farten for å reise til Manger, og tiden for å nå fergen var knapp. Kunden skulle absolutt snakke med Paal som sa at kunden fikk sette seg i bilen å være med til Manger slik at de kunne diskutere saken underveis.
Hvorpå kunden rasende forlot kontoret. Han hadde oppfattet det slik at Paal hadde bedt han sette seg i bilen å vente til **mandag**, og dagen dette skjedde på var en **tirsdag**.
Det hører med til historien at disse to senere ble perlevenner, noe som er typisk for Paal.

Johannes Tveiterås

Johannes er en rolig og sindig person, blottet for nykker, og meget dyktig.

Når Johannes har bestemt seg for noe er han ikke lett å rokke.

Han pådrog seg en prest sin vrede etter å ha taksert bilen hans, og fikk følgende skussmål:

”Tveiterås, De må ha en robust samvittighet”.

Tom Kolderup

Tom hadde en uforstyrrelig ro, som mange misoppfattet som arrogant.

En gang han kom fra Sogn etter rundreise, skulle han kjøre hjem over **Takledalen**. Det hadde snødd kraftig og Tom kjørte seg fast. Det var bare å ta spaden fatt for å begynne å spade, så skulle nok dette ordne seg, man kjørte da Renault R-8 med hekkmotor og bakhjulstrekk. Etter en times jobb gav Tom opp og kjørte den mye lengre ruten rundt **Rutledalen**.

Det var ikke før han kom tilbake til Bergen at Tom fikk vite at Takledalen hadde vært stengt for vinteren i en uke.

Gunnar Gåssand

Gunnar var kanskje forut for sin tid. I 1966 var han på kurs i Oslo, og fremkastet ideen om at man kanskje kunne måle størrelsen på en ”bulk” og på bakgrunn av dette finne ut hvor lang tid som skulle til for å rette den opp. Etter det jeg er blitt fortalt falt ikke dette ”i god jord”. Siden er denne metoden brukt av Mysbysystemet for å tidfeste rettejobber.

Gunnar havnet siden i Biltilsynet, er kjent fra blant annet fra TV, for å sette fokus på tiltak for å øke sikkerheten på veiene i Norge.